

[Finansministeren.]

og jeg har vist også engang foreslået at den blev helt ophævet. Men jeg vil gerne se på spørgsmålet om de nyetablerede og de problemer, der er for de nyetablerede, og jeg vil også gerne se på det spørgsmål, hr. Jens Foged har rejst om ensartetheden, for det er nok rigtigt, at der ikke er den ensartethed, der bør være. I den forbindelse skal man vel også se på de andre ordninger, der findes for nyetablerede. Jeg kunne godt tænke mig, at vi så på hele problemet om, hvordan vi behandler de nyetablerede i vor skattemodgivning.

Hr. Jens Foged sagde om parcelhusejerne, at det store afsavn, nogle mennesker har påtaget sig ved at investere i eget hus, er en investering af penge, da pengene var mere værd. Sådan noget lignende tror jeg det var hr. Jens Foged sagde: da pengene var noget værd, da investerede man. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men sagen er jo, at man betaler lånene tilbage med penge, der er mindre værd. Det jo det, der er sagen: at de, der er så heldige, at de kan gøre det, som vi er nogle stykker der har kunnet gøre, kan opleve, at de penge, de betaler långiveren tilbage med, er væsentligt mindre værd, end pengene var værd, da de startede. Der ved får de, der sidder i parcelhuse, en ganske betydelig gevinst, efterhånden som tiden går, kan man næsten sige, selv om de ikke foretog noget som helst afdrag. Men det gør de naturligvis, og de allerfleste af dem har selvfølgelig en parcelhusfordel.

Jeg tror ikke på, at vi står os ved herinde i folketinget ustandselig at drøfte dette parcelhusspørgsmål. Det er et vanskeligt spørgsmål, det er noget, befolkningen interesserer sig stærkt for, og der er mange, der er kritiske, meget kritiske over for de store skattefradrag, der foretages, og som man annoncerer med, meget ofte i lidt utiltalende form. Jeg tror, man skal passe en lille smule på. Vi har en vis balance i øjeblikket på dette spørgsmål med boligsikringen i etageejendommene på den ene side og parcelhusene på den anden side, og jeg vil i hvert fald henstille, at vi ikke bruger dette spørgsmål til at drille hinanden med.

Det eneste, man måske kunne se på, er spørgsmålet med de ældre, og det har jeg jo også selv nævnt tidligere. Der vil jeg dog tilføje, at det er vel ikke alle ældre, og det

er vel i øvrigt heller ikke alle yngre, der sidder så godt i det. Altså, man kunne inddrage spørgsmålet om ejendomsskatterne, som vi har været inde på tidligere — jeg ved, venstre interesserer sig stærkt for det spørgsmål — men jeg tænker på dette med, at man har en indkomstbeskatning, som er progressiv, og at den, hvis man ser omvendt på det, er meget lempelig nede på de små indtægter, medens man ikke tager disse hensyn, når det gælder ejendomsskatterne, i byområderne f.eks. Det kunne man måske nok kigge på, det var måske mere væsentligt end det spørgsmål, der er rejst her, og var en betydelig bedre løsning, hvis man kunne nå frem ad den vej. Dermed har jeg ikke givet noget tilsagn om at stille forslag i den retning, men jeg vil meget gerne se på disse problemer, måske også i forbindelse med det foreliggende forslag.

Robert Pedersen: Hr. Jens Foged har ret i, at hvis man i det samfund, vi lever i, med dets nuværende konjunktur tendens, kan give den private opsparing en sådan placering, at der virkelig bliver animeret til øgede indskud i pengeinstitutterne, så vil det i sig selv medføre muligheder for nye arbejdspladser. Hr. Jens Foged ved godt fra den egn, hvor han og jeg bor, at meget initiativ er afhængigt af, om der er kreditmuligheder.

Men hvis vi interesserer os for den side af aspektet, om vi kan sætte nye ting i gang, så undrer det mig såre, at man ikke har koncentreret sin opmærksomhed en lille smule om den funktion, som bankerne har i vort samfund. Jeg finder det på nuværende tidspunkt fuldstændig forkert, at banker har lov til med den overmåde knappe kapital, vi har, at låne den ud til mennesker, der forbruger mere, end de i virkeligheden har råd til. Jeg tror altså, at man beskæftigelsesmæssigt ville gavne udviklingen særdeles meget, hvis man — helst ved en frivillig overenskomst med bankerne — i den periode, vi er inde i, kunne give prioritering for de investeringer, der betyder nye arbejdspladser.

Det var én ting. En anden ting er, at nu har vi jo efterhånden vænnet os til, vi har lært at leve med velstandsøkonomiens gode og dårlige sider. Vil hr. Jens Foged ikke give mig ret i, at hvis vi kom i samme økonomiske situation, som Sverige er i i øjeblikket